

преодолѣатъ на твоє то милосѣрдїе: ты заради
 грѣшните си излѣа крѣвь тѣ; и дѣша тѣ си насъ
 положилъ: яви оубо милость своѣи на тѣа града,
 и не ми зарѣчай да го ѡставимъ. Защото ме си
 ѡставилъ градъ семъ стража. И ако сички по-
 гибнатъ, и азъ съ нихъ да погивнемъ. Прочее не-
 погѣклѣвай Господи града, въ когото се твоє то свѣ-
 тѣе ѡме нарича: защо, ако и да согрѣшиха тѣа
 людіе, но ѡ тебе не ѡсѣпиша. и ты си самъ бѣгъ
 на ѡніа, цото се покайватъ. По пытаха го ѡніа,
 цото са дошли: така ли да ѡговоримъ ѡ тебе гдѣ
 нашемъ, кой то ни ѣ пратилъ: рече Димитрій:
 ѣй така братїа, речете: понеже знамъ, защо не-
 щѣ да се разсѣрди до конца, нїто въ вѣкѣ врагѣ-
 двѣа. Това като рече, влѣзѣа въ гробницѣ, и
 свѣщенныи ковчегъ се затвори. И ѡні цото хора-
 тѣваха съ него невидимы выдохѣа. Това сичкото
 ѡлбострїи во видѣніе видѣ и слѣша: и като се
 скончѣ видѣніе то дойдѣ на секе си, и чѣдешесе
 много. паднѣа на землѣ тѣ и благодареше свѣтаго,
 защо ѡма попеченїе (грѣжа) заради градѣтъ,
 и моли Бога, да ги не предадѣ въ рѣки врагѣвъ
 своихъ. И на оутрїе то искаха това на сички те
 человекѣцы, и оукрѣплѣваше ги да се сопротиватъ
 на дѣшманѣте си. и сички като чѣха това, со-
 слѣзи вѣикаха къ Богѣ, мѣти просѣше, и свѣ-
 таго Димитрія призывающе на поможь, кой то ги
 и здравѣи сохрани защо скорѣ се махнаха варва-
 рете, и не можиха да зѣматъ градѣтъ, и тѣр-
 чишкѣомъ си ѡидоха, така свѣтїи Димитрій градъ
 свѣи вардеше.

Мнозина ѡ плененїа варварскаго скводи: ѣ-
 дїна ѣпископъ, бѣха го фанали варварете, и го
 бѣха вхрѣали на здравѣи, а свѣтїи Димитрій го
 изкаби, и го испрати дори до солѣнь. И кога то
 дойдѣа варварете въ предѣли те (сїнори те)